

Útgerðarhavnir á hvørjum tanga!

Oddagrein

SO kom hon loksins - orrustan, kapprenningin, klandrið - ella hvat tú vil kalla tað - um framtíðar oljuútgerðarhavnir/havnirnar í Føroyum. Ikki meira enn vóru dýrnar latnar aftur til tíðindafundin á Hafnia um Dreines sum oljuútgerðarhavn, so vórðu dýrnar til býráðssalin í Havn latnar upp - til tíðindafundin um Sund sum útgerðarhavn. Og tað ljóðar, at uppáftur aðrir fundir verða í næstum um enn fleiri útgerðarhavnir kring landið.

SUM so er einki óvanligt í hesum. Soleiðis eru vit bara - vit føroyingar uppá gott og ringt. Initiativinum bagir einki. Altíð eru vit fúsir at fara í gongd. Og altíð hevur ein hug at fara undir nakað, sum ein annar er byrjaður uppá. Tað nýtist ikki at liggja nakað ringt og skeiðt í tí. Kanska tvørturimóti. Soleiðis hevur tað verið í Føroyum altíð, og hetta hevur havt fyrirmunir og vansar við sær. Tá ein fór at byggja fiskiskip, fóru fleiri tað. Tá ein fór at gera flakavirki, fóru aðrir tað eisini. Tá ein fór til Grønlands at fiska, fóru aðrir sama veg. Tá ein fór til New Foundlands, komu aðrir eftir. Soleiðis hevur lyndi og framsøkn verið í okkum føroyingum. Og spurningurin er, um ikki júst hetta eigur lívið í okkum í dag. Ein kann so venda tí og siga, at netupp hesir eginleikar okkara hava koyrt okkum á heysin fleiri ferðir. At øvundin hevur bara oyðilagt. Ella tú kanst velja at hugsa sum Gunnar Hoydal, sum í sjónvarpssending herfyri eisini dugdi at siggja tað positiva í øvundsjúkuni.

NÚ tað verður kunngjørt, at útgerðarhavnir skulu vera kring landið, eru tað helst mong, sum hugsa, at nú eru vit føroyingar aftur við at gerast ørir. Fyrr var tað flakavirki á hvørjum tanga, nú eitur tað útgerðarhavn á hvørjum tanga. Latíð okkum brúka verandi gongd til nakað positivt og ikki bara fara á bakkeinini, yppa øksl og hugsa, at nú eru vit við at endurtaka gamlar syndir aftur. Hvat við at taka núverandi gongdina sum eitt sunnheitstekin um, at tað framhaldandi er virkishugur og initiativ í føroyinginum. At vit vilja nakað. At vit ikki missa mótið av eini kreppu. Og lat okkum so taka upp eitt alment og breitt orðaskifti um, hvussu vit brynja okkum út til eina oljuvinnu sum frægast. Orðaskiftið um hetta hava vit ongantið fingið av álvara, men nú tá vit hava nakaðnokko ítøkiligt at taka støðu til, so hevði tað verið rætt at fingið eitt aðalorðaskifti um hesar spurningar. Ein kann tá siga, at tað positiva við hesi gongdini við Dreinesi og Sundi er netupp hetta, at hon setir nakað í gongd, sum annars vil koma ov seint.

Dreines ella Sund! Tað er ikki spurningurin í løtuni. Hann er, hvussu vit vilja plasera eina oljuvinnu í einum framtíðar vinnupolitikki. Og í hvønn mun vinnupolitikkurin skal vera partur av einum regionalpolitikki, tvs. í hvønn mun ein oljuvinna skal vera brúkt sum amboð at varðveita og menna útjaðarin ella fyrri tað bygdirnar í Føroyum. Hetta er eitt orðaskifti, sum vit eiga at taka úttan mun til um olja er her ella ikki. Men nú tá spurningurin um olju er vordin so aktuellur, tá er tað rætt og rimuligt at draga hann uppí málið. Tí skal tað vera okkara vón, at bæði vinnu og oljumálaráðharrin taka stig til eitt orðaskifti um ikki bert spurningin, hvar ein framtíðar útgerðarhavn skal liggja, men um okkara framtíðar vinnupolitikk. Eftir okkara tykki er tað líka so týðandi at fáa hetta uppá pláss sum at tosa um at fáa viðurskiptini millum Danmark og Føroyar uppá pláss, tó at hesi eru partur av somu sök. Til Páll Vang, Leiv Hansen, Poul Mohr, Mærsk og ASCO: arbeiðið bara víðari við tykkara verkætlanum men latið vera við at gera stórløgur enn. Tær skulu ikki gerast enn kortini, tí leitifasan krevur tað ikki. Men harfyri kunnu vit politiskt tosa um, hvat er best fyrri land og fólk og ikki minst, hvat er best fyrri okkara eftirkomarar.

Sosialurin

Viðmerking:

Óndsinnað, tápuligt og illa gjøgnumhugsað álop í Oyggjatiðindum

Viðmerkingar til óndsinnað, tápuligt og illa gjøgnumhugsað álop í Oyggjatiðindum 10. juni 1998 á Blá-krossheimið og leiðara tess.

Fyrst vilja vit gera vart við, at vit gera hesar viðmerkingar til Dan Klein - blaðstjóra á Oyggjatiðindum.

Hann visir til eina keldu, sum vil vera ónevnd, men tá hann hevur ábyrgd av øllum, sum stendur í blaðnum, kunnu vit bert vísa til hann, sum skrivari av greinini. Og tað gera vit.

Álopið byrjar við eini yvirskrift, sum sigur: „Tað hendi á Heilbrigðinum: - Tað kann eisini henda á Blá-kross. Herfyri varð staðfest, at ein sjúklingur á Heilbrigðið hevði fingið ov nógvan heilivág frá lækna og doyði“.

At byrja álop á Blá-krossheimið við hesum pástandi er tápuligt. Eins og alla aðrastaðni hevur lækning og einans hann heimilið til og ábyrgd av hvat slag og hvussu nógv medisín búfólkið á Blá-krossheiminum skal fáa og fær. At ein lækni ordinerar ov nógv medisín til eitt búfólk á Blá-krossheiminum - sum alla aðrastaðni - er hansara ábyrgd. So tað kann óivað henda hjá øllum læknum.

Nakað annað er, at blaðstjórinn Dan Klein (hereftir nevndur sum; „blstj.“) leggur starvsfólkinum á Heilbrigðið undir ósketni, og tí doyði drongurin, og at onkur lættliga eisini kann doyggja á Blá-krossheiminum vegna ósketni. Soleiðis sum blstj. skrivur hetta, skilja vit tað á tann hátt, at starvsfólkið á Blá-krossheiminum, serstakliga tey, sum hava ábyrgd av avrúsanini, eru so óansin og ódugnalig at ansa og eygleiða búfólkin, at onkur lættliga kann doyggja. Hetta er óndsinnað slatur. Leiðarin á Blá-krossheiminum hevur undirstrikað og lagt stórán dent á, at búfólkin verða væl eygleidd soleiðis, at vit altíð vita hvussu støðan er,

og hetta verður eisini gjørt, og starvsfólkið er bæði fakliga útbúgvið til, og hevur fleiri árs royndir í at eygleiða misbrúkarar. So um minst ilgruni er um okkurt óvanligt ella ókent á vási, verður beinanvegin heitt á læknan. Og fæst ikki fatur á honum, verður Landsjúkrahúsið kontaktað.

Ósinnað slatur

Vit vilja her víð harðliga afturvísja teimum nógvu ósannindum og býtligheitum, sum blstj. setur fram.

Úttalislíni og hugtøkini, sum hann brúkar skulu bert skiljast sum niðurgerðing og útspilling av Blá-krossheiminum og leiðaranum. Tað er tí, tey verða brúkt, og tað er tí, tey skulu út til almenningin.

Men tað ljótasta, sum blstj. ger, er at siga, at hann hevur hetta frá keldu, sum vil vera ónevnd.

Hóast nógvur lygnir - soleiðis sum greinin er skrivað - so er keldan ella blstj. væl kunnað um nøkur víður-skifti á Blá-krossheiminum. So við at skriva soleiðis og manipulera við veruleikanum, so uppnær blstj. tað, at man lætt fer at gita: hvør er keldan? Og tað er vermliligt. Man kann gita hvønn sum helst, men kann kenna seg ótrygga við hvønn sum helst. Tað er vermliligt. Og tað kemur av skivingini hjá blstj. á Oyggjatiðindum.

Fullan stuðul:

Tað var jú als ikki alneyðugt, at handa greinin mátti í blaðið 10. juni. Greinin kundi bíða, til blstj. hevði fingið fatur á leiðaranum. Vit vilja her nýta høvi til alment at geva leiðara okkara fullan stuðul til tað leiðslu, sum hon hevur.

Hon hevur altíð vilja havt, at skil skal vera í øllum, sum fyriferst á Blá-krossheiminum. Hon hevur altíð kravt at virðing verður víst búfólkunum og starvsfólkunum. Starvsfólkin og búfólkin hava altíð fingið tey

rættinidi, sum teimum tilkemur, og somuleiðis hevur hon kravt, at tey gera sínar skyldur, og hevur latið tey sjálvi hava ábyrgd av, at tey gera, sum teimum er álagt. Hon hevur altíð kravt at misbrúkararnir skulu virðast og móttakast sum menniskju í neyð soleiðis, at tey kenna seg væl, tá tey eru á Blá-krossheiminum.

Tað merkir ikki, at vit ikki hava havt ósemjur, men tað er ikki tí at leiðarin hevur

verið so ódugnaligur, ábyrgdarleysur, tyranskur, sum blstj. á Oyggjatiðindum so týðuliga vil hava fram í hasi ljótu greinini.

Starvsfólk á Blá-krossheiminum

Jegvan Bæk
Arnbjørn R. Thomsen
Hansy Højgaard
Margeir Toftegaard
Marjun Mortensen
Helgi í Brekkunum

RIMMAR TILBOÐ
frá
Storno
900MHZ
FARTELEFONIR
FYRI BOTNPRÍSIR

MOTOROLA-FLARE
fæst nú fyrri einans
kr. 925,-

Dygd frá Storno

Storno Handan Á 6
Tlf. 314414 Fax 318045

Lesið eisini Sosialin á Internetinum
www.sosialurin.fo